

Öreigar og kúgaðar þjóðir heims sameinist!

Stéttabaráttan

Málgagn Kommúnistaflokks Íslands/Marxista-Lenínista

Ert þú
áskrifandi
að viku-
blaði
verkafólks?

33. tölublað.

Þriðjudagurinn 27. september

6. árgangur.

Verð kr. 60.

BSRB: Tökum þátt í atkvæðagreiðslunni Fellum sáttatillöguna

Um 13 þúsund opinberir starfsmenn eiga að greiða atkvæði um kjaratillögu sáttanefndar sunnudaginn 2. október og mánudaginn 3. október. n.k. 46 kjörstaðir verða víðs vegar um landið og verða þeir opnir milli kl. 14 og 21 báða dagana. Tillaga sáttanefndar felur í sér aðeins 7,5% kauphækkun opinberum starfsmönnum til handa. Ýmis önnur atriði hennar eru á þann veg, að hún gengur þvert á þær kröfur, sem BSRB hefur sett fram. Þessa tillögu verður því að fella - og það munu opinberir starfsmenn vissulega gera með því að fjölmenna á kjörstað 2. og 3. október og greiða atkvæði gegn tillögunni.

Sáttanefndartillagan hafnar algjörlega kröfu BSRB um stórbætt launakjör opinberum starfsmönnum til handa. Til að breiða yfir þá staðreynd og jafnframt til að fá annað launa fólk í landinu til að snúast gegn kröfum BSRB hefur ríkisvald-

ið dregið inn í myndina launagreiðslur sem samið var um í síðustu kjarasamningum og þegar hafa komið til útborgunar, (s.s. vísitölubætur og síðustu áfangahækkunina sem kom til útborgunar 1. júlí s.l.). Þessar greiðslur ténir ríkisvaldið til í

þeirri viðleitni sinni að sýna fram á hversu mikill kostnaðar auki það yrði fyrir ríkið að hækka laun opinberra starfsmanna - og þá er heldur ekki gleymt að leggja á það þunga áherslu að þessi kostnaður verði greiddur af skattfé almennings.

Þegar ofangreindar falsanir hafa verið dregnar frá kemur hins vegar í ljós að í sáttatillögunni felst einungis 7,5% hækkun á júlíkaup. Fulltrúar ríkisvaldsins hafa einnig fullyrt, að útgjaldaaukning ríkisins vegna sáttatillögunnar yrðu 7,5 milljarðar á einu ári ef hún kæmi

til framkvæmda. Sannleikurinn er hins vegar sá, að bein útgjöld ríkisins vegna launahækkunarinnar yrðu aðeins um 2,8 milljarðar og þar af hirðir ríkið strax rúman milljarð í beina og óbeina skatta.

Tilraunir til slíkra falsana og blekkinga, sem ríkisvaldið hefur nú reynt mega ekki verða til þess að draga úr samstöðu félaga BSRB. Þvert á móti verður að nýta afhjúpun þessarra falsanna til að styrkja enn samstöðuna og fá fólk til að fella sérhverja þá tillögu sem ekki felur í sér raunhæfar kjarabætur.

Rétting launastigans.

Önnur mikilvæg krafa sem BSRB hefur sett fram og tillaga sáttanefndar gengur í berhöggið við er rétting launastigans. Í undanförunum samningum hafa þeir launaflokkar sem stærsti hluti launþega er í hækkað mun minna en efstu flokkarnir - en þá flokka þrýða stjórnar, fulltrúar og þingmenn. Krafan um að jafnt bil sé á milli allra launaflokka og að launamismun-

ur verði minnkaður er mikil væg krafa sem standa verður á. Afleiðing þess að ríkisvaldið tregðast enn við að verða við þessarri kröfu hefur orðið sú, að nú greiðir ríkið mönnum utan BSRB allt að 30-40% hærri laun en félögum BSRB fyrir sömu vinnu. Vélstjórnar hjá Landsvirkjun fá til dæmis, (skv. Huga - fréttabréfi BSRB) mun hærri laun en vélstjórnar hjá ríkinu og Reykjavíkurborg, þó svo að Landsvirkjun sé í eign þessara sömu aðila.

Verðtrygging launanna.

Sú loðna yfirlýsing í tillögunni að opinberir starfsmenn skuli ekki búa við verri vísitölukvæði en tíðkast á hinum almenna vinnumarkaði fullnægir engan veginn kröfum okkar. Það er skýlaus krafa að öll atriði varðandi verðtryggingu launa séu samningsbundin og að hvert vísitölutímabil sé einungis einn mánuður.

Endurskoðunarréttur.

Það atriði eitt í sáttatillögunni að samningurinn sé algjör Framhald á baksíðu

Samninganefndin hafnaði sáttatillögunni, nú er komið að félögum BSRB að gera slíkt hið sama

Viðtal Stéttabaráttunnar fyrri hluti „Íslendingar eru þjóð hugrekkis, iðni og þekkingar“

Laugardaginn 24. september hélt heðan átta manna sendinefnd frá Vináttusamtökum kínversku þjóðarinnar við erlend ríki. Stéttabaráttan átti þess kost að ræða við formann nefndarinnar frú Ting Sjö-sung vara forseta Vináttustofnunarinnar og fulltrúa á fjórða þinginu og

Ló Tsú-wen, formann Shanghaideildar Vináttusamtakanna. Hér á eftir fer fyrri hluti á samantekt þessa viðtals:

Fyrst spurðum við frú Sjö-sung hvort ferðinni væri heitið til fleiri landa en Íslands. Sjö-sung: "Við völdum Ísland sem okkar fyrsta viðkomustað

á tveggja mánaða ferðalagi okkar til allra Norðurlandanna. Við komum hingað í boði Kínversk-Íslenska menningarfélagsins og var forkunnarvel tekið alls staðar sem við komum. Okkur var mikill heiður sýndur af hálfu forseta Íslands

Framhald á bls. 3

Kínverska listafólkið: Reibiyi Mohammed, Li Ming Chiang og Liu Teh-Hai

Sjá baksíðu.

Moetum öll á Þing herstöðvaandstæðinga 15. og 16. okt.

Landbúnaðarframleiðslan

Mikil öflugþróun hefur átt sér stað undanfarin ár hvað varðar greið íslensku landbúnaðarframleiðslunnar. Allt kapp er lagt á að hafa sauðfé sem feittast fyrir slátrun, og er því gjarnan beitt á grænfoður nokkrar vikur fyrir slátrun. Þetta hefur þær afleiðingar að þykkt spiklag myndast utan á kjötinu, í stað þess að fitutaumarnir ættu að vera inn í kjötinu. Þyngdin verður meiri og að sama skapi þeir aurar sem bændur og kaupmenn fá í sinn vasa. Þetta eru að sjálfsögðu svik við neytendur því fitan bráðnar af kjötinu við steikingu.

Sauðfjárstofninn Íslenski var talinn harðger hér áður, en nú er svo komið að ullin er léleg, og lambadauði mikill. Eftir stríð var íslenska ullin í háu verði enda flutt út til Þýskalands til blöndunnar við aðra og lélegri ull. Í dag er ekki hægt að vinna almennilegar þrjónavörur úr íslensku ullinni einni saman enda er flutt inn ull frá Ástralíu til að blanda við þá íslensku. Það borgar sig tæplega fyrir bændur að rýja á vorin, verðið er svo lágt en vinnan mikil. Það má því segja að rúningur fari fram af mannúðarástæðum því ekki er hagnaði bóndans til að dreifa. Það eru að sjálfsögðu þeir sem kaupa afurðirnar af bændum sem ráða 'þróun þess-

ara mála auk þeirra stórbænda sem sterkastir eru í framleiðslunni. Þessi landbúnaðarstefna að hafa dikkanna sem þyngsta

hefur hatt þær afleiðingar að nú þurfa um 80% sauðfjárinns að bera innvið en áður voru það aðeins um 20%. Stofninn er ekki eins harðger enda er lambadauði miklu meiri nú en áður. Ef áframhaldandi þróun helst má reikna með því að bændur þurfi að reisa dyraspítala þar sem sauðféð mun bera í framtíðinni. Landbúnaðurinn er byggður upp með skammtíma gróðrahagsmuni að leiðarljósi, í stað þess að rækta upp verðmætar afurðir sem seljast á háu verði á erlendum mörkuðum. Lambakjötíð selst ódyrt á erlendum mörkuðum enda er það stórlega niðurgreitt með skattfé almennings. Á sama tíma er lambakjötíð sett á rokverði til okkar enda var það að hækka um 30% nú nýlega.

Bændur fá að sjálfsögðu minnstan hlut af þessari hækkun. Sú yfirlýsing ASÍ að neysla á landbúnaðarvörum muni minnka er fíranleg, því að á sama tíma eru all flestar matvörur að hækka í verði og fólk neyðist því til að kaupa þessar vörur á hærri verði eða svelta ella. ASÍ vill viðhalda sundrunu á milli bænda og verkamanna í stað þess að líta á það sem skylt er með þessari alþýðu eins og lág laun og vinnubræll dómur. Það eru auðmennirnir sem ráða landbúnaðarstefnunni, en ekki bóndinn sem er ofurseldur einokunnaraðstöðu þeirra Auðvaldið á sök á þeim fábjánhætti sem er ríkjandi í þessum málum ef ekki algjöru heimsku.

LEIDARI

Verkfall BSRB

Allar líkur benda nú til þess að BSRB fari í verkfall 11. október. Sáttatillögunni í kjaradeilu BSRB við ríkið hefur nú verið hafnað af stjórn og samninga nefnd BSRB. Ef henni verður líka hafnað í allsherjar atkvæðagreiðslunni, sem verður 2. og 3. október n.k. Þá eru allar líkur fyrir því að um 12000 manns fari í verkfall. Margt gæti þó orðið til að draga verkfallið á langinn eins og til dæmis nýtt sáttatilið, en enn ber svo mikið á milli að samkomulag án verkfalls kemur vart til greina. Það sem samninganefnd BSRB hefur lagt höfuð áherslu á er að þeir sem eru í lægstu launaflokkunum fái mesta hækkun og eins að fjölmennustu hóparnir, sem eru um miðbik launastigans, fái leiðréttingu í samræmi við aðra starfshópa í þjóðfélaginu. BSRB hefur gert samanburð á sínum launum og lanum annara samanburð á sínum launum og launum starfsmanna við ríkisverksmiðjurnar, iðnaðarmanna o.fl. Samanburður þessi hefur leitt í ljós að launin þurfa að hækka um 15-20%, en tilboð ríkisins tekur ekkert mið af þessu og leggur jafnvel til að lægstu launin hækki alls ekki. Talsmenn ríkisins hafa nú hafið gífurlega herferð gegn BSRB og tala mikið um hve mikinn kostnaðarauka það hefði í för með sér ef launin hækkuðu. Eitt raka samninganefndar ríkisins er að hvert prósentustig kosti ríkið 230 milljónir króna. En nefndinni láðist að geta þess að verulegur hluti þessara peninga kemur aftur í gegnum hina háu skatta. Ef beinir og óbeinir skattar væru dregnir frá þessari tölu kæmi í ljós að hvert prósentustig kostaði aðeins 130 milljónir króna. Útlitið er sem sagt ekki eins slæmt og samninganefnd ríkisins vill vera láta og þá er rétt að minna á að þetta eru sönn aðferðir og beitt er gegn öllum þeim sem vilja fá hærri laun. Tölur eru notaðar til að falsa ástandið og ljúga til um möguleika á launahækkunum. Þetta eru sömu viðbrögðin og verkalyðsfélögin þekkja svo vel hjá atvinnurekendum. Á þeim vígstöðvum hefur aldrei verið hægt að ná fram viðunandi samningum án verkfalls. BSRB félagar geta því engar vonir gert sér um viðunandi samninga án verkfalls. En þetta verkfall verður að vera haldið af fullri hörku og án þess að gefnar verði undanþágur, sem veikt gætu verkfallið. Það er ljóst að ef ekki verða gefnar þeim mun fleiri undanþágur mun verkfallið lama allt athafnalíf. Það sem stöðvast við verkfallið er meðal annars öll starfsemi sjónvarps og útvarps, samgöngur munu stöðvast og afgreiðsla á vörum mun leggjast niður um leið og hafnsögumenn og starfsfólk tollsins og annarra tengdra stofnana hættir störfum. Samgöngur í lofti munu einnig stöðvast það er því óhætt að segja að allt athafnalíf stöðvist meðan á þessu verkfalli stendur. Verkfallið mun leiða í ljós hversu gífurlega öfiugt verkfallsvopnið er og um leið sýna opinberum starfsmönnum fram á þá lykilaðstöðu sem þeir hafa. Ef verkfallið verður vel skipulagt ætti það að bera verulegan árangur og standa stutt yfir. Það er ekki bara þrýst á frá ríkisstofnunum um að semja, atvinnurekendur munu kvarta og kveina þegar framleiðsla þeirra stöðvast eða raskast verulega. Ef árangur verkfallsins verður jákvæður mun verkalyðshreyfingunni bætast öflugur og mikilvægur bandamaður í baráttunni fyrir bættum kjörum og lífsafkomu.

HAFIÐ SAMBAND VIÐ
KOMMUNISTAFLOKK ÍSLANDS M-L

- **Miðstjórn og ritstjórn**
Stéttabaráttunnar, sími: 27810 og pósthólf 1357, 121 R. einnig í Rauðu Stjórnunni bókabúð. Lindargötu 15. Öpið mánud. - föstud. 15-19, 30
- **Akureyri:** Jón Atli Játvarðsson, Hafnarstræti 23.
- **Hafnarfjörður:** Fjola Rögnvaldsd, Reykjavíkurvegi 24.
- **Hornafjörður:** Skúli Waldoff, Silfurbraut 2.
- **Ísafjörður:** Kristinn Karlsson, Fjarðarstræti 7.
- **Neskaupstaður:** Messíana Tómasdóttir, Píljuvöllum 38.

- **Snæfellsnes:** Sigfús Almarsson, Hellisbraut 10
- **Hellissandi,** og Gísli Hjaltason, pósthólf 63, Stykkishólmi.
- **Suðurnes:** Einar Jónsson Sólvaldargötu 40c, Keflavík.
- **Danmörk:** Magnús Þorgeirsson, Borgeilum Kollegiet v. 444 Borgeilumvej 2, 8240 Risskov.
- **Svíþjóð:** Kristján L. Guðlaugsson, Kåmnärsvägen 3A:218, 222 46 Lund.

LEIÐRÉTTING

Í síðasta tbl. Stéttabaráttunnar sagði í greininni "Sýndarleikur frystihúsaeygenda" að Meitill-

inn væri í Grindavík. Hið rétta er að Meitillinn er í Þorlákshöfn, eins og síðar kemur í ljós í greininni.

RAUDUR VETTIVANGUR
frá lesendumRAUDUR VETTIVANGUR
frá lesendumÖrn Ólafsson: fyrri hluti
Um baráttuhreyfingu gegn
heimsvaldastefnu

Í tilefni ritdeilu okkar MVS í Stéttabaráttunni í sumar, langar mig að setja fram helstu hugmyndir mínar um hvernig samstöðuhreyfing eigi að vera. Það segir sig sjálf að þessar hugmyndir eru víða að fengnar, hafa verið á sveimi á vinstri-væng.

Gagnrýninn stuðningur

Engum hefur dottið í hug, svo ég viti, að samstöðuhreyfing eigi að styðja öll samtök sem kalla sig þjóðfrelsis-hreyfingar. Mit álit er að það geti verið jákvætt að gagnrýna samtök sem við þó styðjum. Sjálfur byltingarflokkur rússneskrar alþýðu var gagnrýndur opinberlega - af Lenín. Eitt kunnast rit hans, Eitt skref áfram, tvö afturábak, var nákvæm greinargerð fyrir innri deilum flokksins og árás á andstæðinga Leníns í honum, birt opinberlega. Þetta þóttu þýskum krötum vond vinnubrögð - en hver dirfist að gagnrýna þau nú? Var það árás á rússnesk byltingaröfl að kynna viðhorf Leníns erlendis? Spillti það þróun sósíalísmans þar?

Þær hreyfingar sem við þurfum að taka afstöðu til, eru að jafnaði sundurleitari en rússneski sósíaldemókrata-flokkurinn var 1903. Þetta eru samfylkingar, innan þeirra eru oft miklar andstæður í stéttarlegri samsetningu, mati á aðstæðum, um markmið og leiðir. Væri nú rangt af okkur að kynna þessar andstæður? Öðru nær. Ef við vanrækjum það, gerum við í fyrsta lagi lesendur okkar, heyrendur og liðsmenn varnarlausar gegn kynningu borgaralegra fjölmiðla á þessum andstæðum. Það besta sem við getum gert þessum fjarstöddu félögum okkar og okkur sjálfum - er að útbreiða skilning á aðstæðum þeirra og viðbrögðum við þessum aðstæðum. Yfirborðslegur fréttaflutningur er einmitt það sem við þurfum að vinna gegn.

Hreyfingar eru breytilegar

Í öðru lagi: Frelsisbaráttan þróast áfram eftir ýmsum krókaleiðum, en hreyfingar, amk. forysta þeirra, staðnar stundum. Sá aðilji sem rétt var að styðja í fyrra, hann getur verið orðinn þröskuldur á vegi alþýðunnar í ár. Dæmir eru mörg, ekki síst frá nýfrjálsu ríkjum Afríku og Zimbabve. Hvar stöndum við þá, ef við látum okkur nægja að bíta okkur í skottið á hinum og þessum samtökum? Það væri ansi hætt við því að flestir hættu að taka mark á okkur og okkar málagnir. Hvernig eigum við þá að gagnast frelsisbaráttu fjarlæggra þjóða og skilningi íslendinga á henni?

Það álit ég reyndar höfuðverkefni okkar. Ef íslendingar kynnast raunverulegum aðstæðum kúgaðrar alþýðu, stefnu og starfsháttum frelshreyfinga hennar, óttast ég ekki viðbrögðin. Íslensk alþýða á raunverulega samstöðu með alþýðu heimsins, það er hlutverk okkar að sýna fram á það, ekki bara að full-

yrða það.

Þessar andstæður innan frelshreyfingar brjótast stundum fram í skipulagslegum klofningi. Þær geta orðið ósættanlegar, mismunandi "þjóðfrelsisfylkingar" sama lands, berjast innbyrðis. Það er ekkert sálhjálpatriði fyrir okkur að vera alltaf klár á aðstæðum og tilbúin með greiningu, við þurfum ekki endilega að taka strax afstöðu með einni hreyfingu og á móti annari, með sáttum eða á móti. Sænsku Afríkuhóparnir taka t.d. ekki afstöðu með neinni sérstakri hreyfingu í Zimbabve, þeirra kjörorð er bara: Styðjið þjóðfrelsisbaráttuna í Zimbabve.

koma fram. Það væri nú fáránlegt að láta það binda okkur, við eigum ekki að taka neitt tillit til aðilja s.s. ríkisstjórna Sýrlands, Egyptalands og Sovétríkjanna.

Ég hef nú í tvö ár verið að benda mönnum á dæmi þess hvernig fylgja má þessari stefnu. Það er sænska tímaritið Kommentari (fæst í MM og bóksölu stúdenta). Gott íslenskt dæmi finnst mér vera grein Gísla Pálssonar um Zimbabve í Samstöðu 2. Hún er vissulega stutt og margt hefur komið fram síðar í þessu flókna og lítt þekkta máli. En hann gerir grein fyrir mun hinna stríðandi þjóðfrelsisfylkinga, - tekur afstöðu, eftir

Kúbanskir hermenn á Sovétskum skriðdrekum við „hjálparstarf“ sitt í Angóla. (Mynd frá ritstjórn)

Hlutverk okkar

Hér á landi er algert forræði borgaralegra fjölmiðla í m.a. kynningu á þessum málum. Það er því tvímælaus skylda okkar að kynna sjónarmið þessara hreyfinga eins og þær setja þau fram. En það nægir ekki. Daglega dynja á okkur sundurlausir og þar af leiðandi óskiljanlegir fréttamolar. Við eigum að reyna að vekja fólki skilning á heimsálunum með því m.a. að vinna upp yfirlit um ástand og horfur í einstökum heimshlutum. Þetta verður einstaklingsbundið mat og umdeilanlegt, hlýtur að geta þróast áfram. En við vinnum frelsisbaráttu alþýðu heimsins miklu meira gagn með svona starfi heldur en með því að bara prenta stefnuskrár hreyfinga og hvatningar um að styðja þær - hver myndi endast til að lesa svoleiðis? Við getum heldur ekki látið nægja að prenta upp áróður erlendra hreyfinga, við verðum að vinna úr þeim fyrir íslenska lesendur. Ekkert er hægt að skrifa nema með tiltekna lesendur í huga.

Eitt enn. Eins og Þröstur Haralds benti á á þingi VNI/Bgh, hefur t.d. stjórn PLO svipaða stöðu og ríkisstjórn, hún er fulltrúi allrar palestínsku þjóðarinnar. Hún getur því verið bundin af alls kyns diplómátskum atriðum, sem tálma henni að segja ýmislegt, sem hún þó vildi láta

að hann hefur fært rök fyrir henni, hófsamlega, gífurðalaust. En svona afstaða getur verið umdeilanleg, ég skil ákvæði 10. greinar laga Bgh þannig, að menn skuli fá að andmæla afstöðu G.P. í Samstöðu, geti þeir leitt rök gegn henni. Hófsamlegar, rökstuddar ritdeildir geta einmitt verið hin besta leið til fróðleiks eða er marxistum úr minni líðið að öll frægustu rit marxismans eru deilurit? Hvað segir ekki Maó: "Bók verður ekki fjörleg nema eitt-hvað sé til að gagnrýna við samningu hennar" (Maó: Das machen wir anders als Moskau, bls. 80, Gagnrýni frá 1960 á sovéska hagfræði. Rororo aktuell 1940, Hamburg 1975). "Gagnrýninn stuðningur" af því tagi sem e.ó. veitti MPLA í Neista 1976 (l. og 4. tbl.) finnst mér hins vegar ekki boðlegur Samstöðu. Í miðju Angólastríðinu var ráðist á MPLA fyrir að hefta starfsemi og handtaka jafnvel þá sem hún kallaði vinstri öfgamenn, forysta hennar vænd um smáborgarahátt og væntanlega tilhlíðrunarsemi við alþjóðlega auðhringa, án þess að nokkuð væri farið í saumana á því hvort MPLA gæti haft fram-bærilegar ástæður fyrir að hefta því líka starfsemi. e.ó. finnst það kannski rangt undir öllum kringumstæðum. Var þá rangt af Trotsky að berja niður uppreisnina í Kronstadt 1921?

Kínverskt listafólk heimsækir Ísland

Þrír kínverskir listamenn dvöldust hér á landi fyrir skemmstu og héldu tónleika í hátíðarsal Menntaskólans við Hamrahlíð 21. sept. s.l. Listamennirnir komu hingað á vegum kínversk-íslenska menningarfélagsins, en þeir eru: Reibiya Mohammed, sópransöngkoma, Li Ming-chiang, píanóleikari og Liu Teh-hai, pípaleikari. (Pípa er ævagamalt kínverskt fjögurra strengja hljóðfæri sem fyrst kom fram um 300 f.Kr.).

Það er út af fyrir sig merkur viðburður þegar hingað koma listamenn alla leið frá Alþýðulýðveldinu Kína. Hér voru þó engir aukvisar á ferðinni, því listafólkið er í fremstu röð á sínu sviði í heimalandinu og þó víðar væri leitað. Li Ming-chiang hefur t. a. m. hlotið þrenn alþjóðaverðlaun fyrir túlkun sína.

Sú dagskrá sem kínversku listamennirnir fluttu í hátíðarsal MH var bæði vönduð og fjölbreytt. Auk eldri og nýrri kínverskra tónverka fluttu þau verk eftir Edvard Grieg og tvö íslensk lög: Fuglinn í fjörunni og í Hlíðarendakoti.

Kínverjum hefur tekist snilldarlega að samræma gömul form hinna ýmsu listagreina byltingarsinnuðu innihaldi listarinnar, þannig að í dag stendur kínverskt listalíf fyllilega í þjónustu alþýðunnar. Þetta kom greinilega í ljós á fyrrnefndum tónleikum Flest verkanna fjölluðu um baráttu og hugþrýði kínverskrar alþýðu undir forystu Kommúnistaflokksins og Maós formanns.

Hér er ekki ætlunin að leggja neinn sérstakan dóm á hæfni listamannanna; þau eiga öll lof skilið fyrir frábæra túlkun sína. Þó vakti píanóleikur Li Ming-chiang

hvað mesta athygli. Hér var á ferðinni ekki einasta mikill hæfileikamaður á sínu sviði, hann lagði bókstaflega allar tilfinningar sínar, alla orku sína, í flutninginn. Minnistæðastur var flutningur hans á Söngnum um hinn mikla veg og Baráttunni við hvirfilbyltnið Hið fyrrnefnda fjallar um "... hugrekki kínversku þjóðarinnar sem hefur ákveðið að feta braut byltingarinnar og kollvarpa því gamla til að byggja upp nýtt Kína undir forystu Kommúnistaflokksins," svo vitnað sé í efnisskrá. Sýðarnefnda tónverkið varð til, þegar höfundur þess, Wang Chang-huan, tók þátt í uppbyggingarstarfinu á Hainan-eyju eftir að hvirfilbylur olli þar miklu tjóni fyrir nokkrum árum, en Wang hreifst svo mjög af hugrekki íbúanna, að hann ákvað að koma tilfinningum sínum fyrir í þessu verki. Fyrst er fjallað um

baráttuglatt fólk að starfi, en síðan skellur stormurinn á. Um síðir lægir og helli-regn steypist yfir eyjuna.

Þegar birtir á ný hefst uppbyggingin undir merkjum hugsunar Maó Tse-tungs. Það var bókstaflega hægt að skynja þessa atburðarás í gegnum verkið.

Dagskránni lauk með nýlegu verki, þar sem fjallað er um uppgjörið við andflokksklíku fjórmenninganna undir leiðsögn hins nýja formanns Kommúnistaflokks Kína, Hua Kuo-fengs.

Að tónleikunum loknu var kínversku listamönnum klappað innilega lof í löfa og færðir blómvendir, og þurftu þeir að leika mörg aukalög.

Það er óhætt að fullyrða að koma þessa listafólks til Íslands er ekki aðeins einstæður listaviðburður heldur hefur líka vafalaust orðið til að styrkja vináttutengsl kínversku og íslensku þjóðanna.

Dufþakur.

„Íslendingar eru þjóð hugrekks, iðni og þekkingar“

Framhald af forsiðu

hr. Kristján Eldjárn með boði hans að Bessastöðum. Einnig þökkum við góðar viðtökur af hendi Ólafs Jóhannessonar, sem fer nú með utanríkismál í fjarveru Einaris Ágústssonar. Ennfremur þökkum við borgarstjóranum Birgi Ísleifi og borgarráði viðtökurnar. Við höfum einnig átt gagnlegar viðræður við marga aðra vini. Við heimsóttum Þjóðleikhúsið og hittum marga ykkar fremstu listamenn í mörgum listgreinum. Eftir þessa heimsókn getum við sagt að við þekkjum Ísland betur. Við viljum nýta þetta tækifæri til að færa kærar þakir til ríkisstjórnar Íslands til Kím og allra annarra góðra vina. Við færum einnig kærar kveðjur frá kínversku þjóðinni til íslensku þjóðarinnar. Við erum þakklát fyrir að mega læra af þjóð ykkar, sem eins og okkar er stolt af sögu sinni. Íslendingar eru þjóð hugrekks, iðni og þekkingar. Hugrekki ykkar kynnumst við í baráttu ykkar við náttúruöflin. Það sýnir sig einnig í landhelgisdeilunni og baráttunni við yfirgang risaveldanna fyrir sjálfstæði. Þessi þrjóska og þor, sem þjóð ykkar hefur sýnt er þess virði að læra af. Við viljum færa ykkur okkar einlægu vináttu. Frá myndun stjórnmálasambands ríkjanna, sem byggt er á hinum fimm meginatriðum í samskiptum þjóða, hafa þróast góð samskipti á sviði stjórnmála, viðskipta og

menningar. Þessi utanríkisstefna Kína hefur verið undir leiðsögn Mao Tse tung. Nú eftir andlát hans er Hua góður nemandi hans og réttmætur arftaki. Formaður Hua er gott fordæmi þess, að halda í heiðri kenningu Maós. Undir leiðsögn Huas formanns munum við halda áfram að leggja áherslu á byltingarlínu Maós í utanríkismálum. Kína er sósíalískt ríki og einnig þróunarríki. Við munum halda áfram á leið alþjóðahyggu öreiganna og Kína mun hydrei verða risaveldi. Við vitum að sá tími mun koma að Kína verður þróað á öllum sviðum en við munum þrátt fyrir það aldrei sækjast eftir að verða risaveldi. Samkvæmt kenningum Maós munum við leggja áherslu á að hafa samskipti við ríki, stór eða smá, á jafnréttisgrundvelli. Málefni hvers ríkis verður að vera þess eigið úrlausnarefni. Og vandamál heimsins verða að vera útljós af alþýðunni sjálfri. Það er ótækt og algjörlega óleyfilegt að tvö risaveldi ráðskist með málefni heimsins. Stb: "Nú spyrja margir hvað sé eiginlega risaveldi og hvað liggja því til grundvallar?" Sjö-sung: "Hvað sé risaveldi? Þar þarf að hafa í huga að risaveldi er ekki byggt á því að mannfjöldi sé mikill, eða á ríki um hræfnalindum innan landamæra. Spurningin um risaveldin er aðallega spurning um

þjóðfélagsskipan og afstöðu þess til annarra ríkja. Kínverska þjóðin er andvíg öllum landvinninum og getur hvorki leyft þá ne þurft á þeim að halda. Í okkar landi höfum við okkar eigin hræfnalindir að byggja á og okkar eigin mannafla til að nýta þær. Þannig að stimpill risaveldis mun aldrei verða settur á Kína og Kína mun aldrei sækjast eftir slíku. Okkar pólitík er raunveruleiki og við tökum fullt tillit til smárikja í framkvæmd. Hversvegna eru USA og USSR kölluð risaveldi? Það er vegna þess að þau í krafti kjarnorku vopna sinna og efnahagslegra yfirburða sækjast eftir heimsyfirráðum. Og ef við lítum á USSR þá sjáum við að þegar Krúsjoff komst til valda urðu umskipti í stefnu USSR gagnvart öðrum þjóðum og kommúnistaflokkur USSR varð endurskoðunarsinnaður og ríkið sósíalheimsvaldasinnað. Og það er þetta sem skiptir máli varðandi það hvernig USSR varð risaveldi en ekki mannfjöldi eða stærð landsins. Í Kína veltum við "fjórmenningunum" úr sessi og við erum dyggir lærisveinar Maós og Chu En laí. Við vitum að það sem skiptir mestu máli er að skipta ekki um lit og fylgja vegu Maós og hugmyndum hans. Þegar við höldum byltingunni áfram ber það einnig með sér, að við leitumst ekki eftir heimsyfyrirráðum. Ef það

samt myndi fara svo að Kína yrði einhvern tíma risaveldi, verðum við, alþýða Kína, að taka höndum saman við alþýðu heimsins í baráttunni við það. Stb: "Nú halda erlendar fréttastofur því m. a. hátt á loft að ekki megi lengur vitna til Maós að vild í Kína. Hvað viltu segja um þessa fullyrðingu?" Sjö-sung: "Þessar fréttir eru algjör þvættingur og slúður. Það sanna í málinu er, að það var klíka "fjórmenninganna"

sem rangfærði og endurskoðaði verk Maós. Það var því í baráttunni við fjórmenningana" sem Hua formaður hélt fram að við verðum að setja fram og framfylgja öllu kerfi hugsana Maós með nákvæmni og án þess að slíta það úr samhengi. Og ég endurtek að eftir fráfali Maós er Hua formaður sá sem framfylgir kenningum hans. Til marks um það er t. d. að Minningarhöllin um Maó er risin af grunni. Einnig er 5 bindi valinna ritgerða Maós komið út og 6 bindið er á leiðinni. Ennfremur er í undirbúningi að gefa út heildarverk Maós. Það er því bara eðlilegt að "fjórmenningarinn" og þeirra fylgismenn reyni aðræga okkur fyrir þetta.

En ég vil einnig leggja áherslu á að það skiptir ekki máli hvort heimsvaldasinnar hafa skipt heiminum á milli sín. Öll þeirra ásælni eftir heimsyfyrirráðum er dæmd til að mistakast. Kínverjar eru ákvernir í að verjasjálfs-ákvörðunarrétt sinn innan 200 mílna landhelgi. Kínversk alþýða styður fyllilega baráttu íslensku þjóðarinnar fyrir 200 mílna fiskveiðilögsögu og við erum einnig þakklát fyrir stuðning Íslendinga við baráttu annara þjóða".

AF FJÓRMENNINGUNNI

Þegar þú hallar þér aftur í sjónvarpsstólnum þínum og lítur á dagskrá kvöldsins, muntu sjá að erlent aðkeypt efni er yfirgnæfandi. En ekki er nóg með það, mikill meirihluti þess efnis er annaðhvort bandarískt, breskt, eða annars staðar frá, af menningarsvæði Evrópu. Það er því ekki nema von að listunendur sperru upp eyrun þegar hingað til lands koma í vináttuheimsókn, listamenn frá gjörólíku menningarsvæði, þar sem Asía er. Hér er átt við hina þrjá kínversku listamenn, pípaleikarann (lúta), píanóleikarann og sópransöngkonuna. Og þar sem þú hefur nú komið þér vel fyrir í stólnum, er ekki óeðlilegt að slíkar fréttir vekja hjá þér þá spurningu, hvort sjónvarpið okkar hafi ekki örugglega af alunnri "fagurlistatilfinningu" og "menningarvísýni" sinni tekið upp þátt með ferðalöngunum? Til að svara forvitni fjölmargra um þetta, leitaði Stéttabaráttan sér svars hjá forráðamönnum Kínversk-íslenska menningarfélagsins, sem bauð listafólkinu hingað til lands. Þá kom í ljós að forráðamenn sjónvarpsins neituðu boði KÍM um að taka upp þátt með listafólkinu. Ástæðan var að upptökumenn sjónvarpsins voru önnur kafnir við að æfa sig í að taka upp í lit. En nu viljum við spyrja: Var þáttur með listafólkinu ekki tilvalið æfingarefni og síðan hvenær varð sjónverpið svo fjáð að það gæti kastað frá sér tækifærum sem þessu? Eða er aðeins pláss fyrir "Kök-og-tiggur-menningu" í sjónvarpi?

HAGUR OKKAR HVERRA?

Ömældum áróðri er nú dreift um land allt, til að reyna að sannfæra landsmenn um, að hagur iðnrekenda og iðnverka-fólks falli allveg saman. Ef litið er á boðskap þessa auglýsingaskrums, þá ber þar allt að sama brunni: Íslenskir kapitalistar hafa með dugnaði og eljusemi saumað kápur, hakkað kjöt og smíðað skip, þrátt fyrir alla vöndu kallana í banka- og ráðherraðöðum, sem gera þeim allt til miska. Á meðan hefur blessað verka-fólkið haft tíma til að skera út listunni og þrjóna sér sokk. Samkvæmt iðnsýningunni, er hlutur verkafólks í framleiðslunni - tómsundaiðja -, en atvinnurekandinn gerði allt hitt. Áróðurinn segir: Verka-maður og atvinnurekandi hafa sömu hagsmuna að gæta, en atvinnurekandinn á vöruna. Svo er almenningi boðið upp á sýningarferðir í fyrirtæki duglegustu iðnrekendanna. Gefur að líta napurri sjón, en bisperrtan forstjóra leiða sýningargesti um vinnusali, þar sem gamall verkamaður útslitinn af vinnubræððmi, stendur með litríkt merki í barminum: ÍSLENSKUR IÐNAÐUR - HAGUR OKKAR ALLRA ...?

Rauða Stjarnan Bókabúð

Rauða Stjarnan selur mikið úrval bóka og blaða frá mörgum löndum. Rauða Stjarnan kappkostar að hafa á boðstólum allar fánlegar íslenskar bækur er fjalla um málefni og baráttu verkafólksins. Ennfremur: Hljómplötur, veggspjöld, sjálfblekungar

Komið - skoðið - kaupið. Sendum í póströfu um land allt.

Opið föstudaga 15⁰⁰ - 19⁰⁰, aðra virkadag 15⁰⁰ - 18³⁰.

Rauða Stjarnan
Bókabúð
Lindargötu 15 Reykjavík
Pósthólf 1357 R.

FRÁ IÐNSÝNINGUNNI Í LAUGARDALSHÖLL.

Mynd þessi á að sýna hlut iðnverka-fólks í framleiðslunni. Hver skyldi hafa smíðað aðra hluti á sýningunni?

Öreigar og kúgaðar þjóðir heims sameinist!
Stéttabaráttan
Útg: Kommúnistaflokkur Íslands m-l.
33. tbl. 27. 9. 1977

STÉTTABARÁTTAN
- kemur út vikulega -
Sími: 27810.
Gíró: 27810-6.

Sigurður Jón Ólafsson
Móðruelli 15
R.

Abyrgðarm: Sigurður
Ingi Andrésson.

Sjálfstæðis- flokkurinn og Sovétríkin

Geir Hallgrímsson formaður Sjálfstæðisflokksins hefur nú heimsótt Sovétríkin. Skoðana-kannanir blaðanna hafa sýnt að mönnum líkar þessi heim sókn vel og vildu margir að hann hlyti sem lengsta dvöl í

inu á kosningadaginn. Kosygin lýsti andúð sinni á tilraunum til að leysa hafréttarmál... "aðeins tilteknum ríkjum eða hópum í hag og án nauðsynlegs tillits til hagsmuna og lög-mætra (?) réttinda annarra

Sjálfstæðisflokkurinn reiðst Samtökum herstöðvaandstæðinga jafn hastarlega og þá. Hver Sjálfstæðismaðurinn af öðrum hefur vaðið fram á síð um þessarar málagna og úthúðað herstöðvaandstæðingum fyrir tiltækið. Hver er ástæðan? Stefnt er að auknum viðskiptatengslum við Sovétríkin, því allt skal reynt til að kaupa og selja og græða pening. Er þá ekki óþægilegt að hafa mót-mælaseggi með ásanir og móðganir við viðskiptavininn? Allt má kaupa og selja, meira að segja samúðina með mann-réttindabaráttu. Hver er hin raunverulega afstaða Sjálfstæðisflokksins til Sovétríkjanna?

Landsráðstefna SHA

Samtök Herstöðvaandstæðinga hafa nú ákveðið að landsráðstefna SHA verði daganna 15-16 október í Festi Grindavík. Nokkur undirbúningur er þegar hafinn og í tilefni ráðstefnunnar verður Dagfari gefin út í nokkuð stóru upplagi. Þeir málaflokkar sem sennilega verður lögð höfuðáhersla á eru umræða um starf og stefnu samtakanna. Á ráðstefnunni verður gerð starfsáætlun fyrir næsta starfsár. Í lok ráðstefnunnar er síðan gert ráð fyrir að ný miðnefnd verði kosin og ályktanir samþykktar.

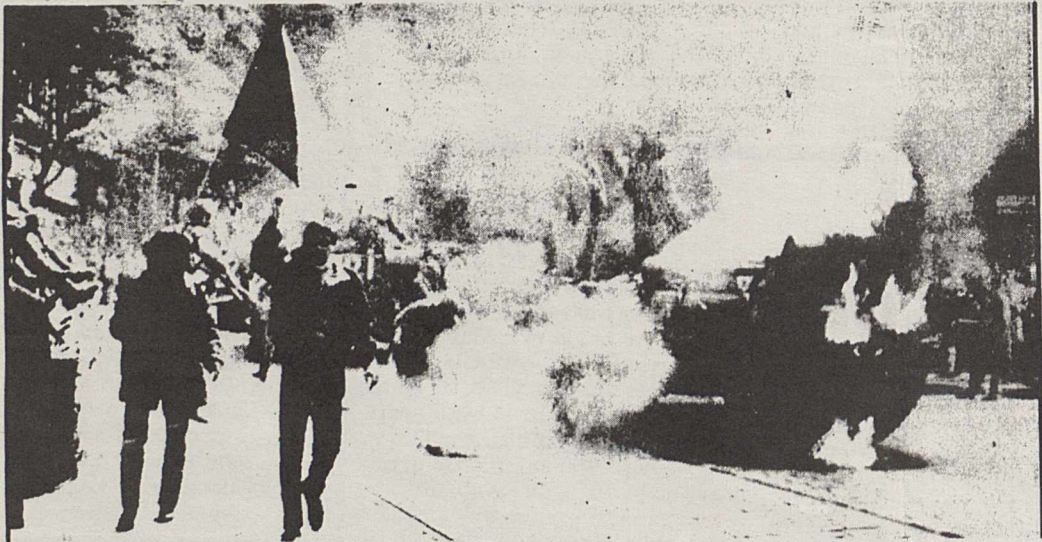
DAGSKRA :

Laugardagur 15 okt.

Kl. 14.00. Skýrsla miðnefndar og alm. umræður.
Kl. 16.00. Starf og stefna SHA.
Kl. 19.00. Máltíð.
Kl. 20.30. Skemmtun.

Sunnudagur 16. okt.

Kl. 10.00. Starfshópar.
Kl. 12.00. Máltíð.
Kl. 13.00. Almennar umræður
Kl. 16.00. Kaffi.
Kl. 17.00. Atkvæðagreiðslaog samþykkt ályktanna Miðnefnd.

Skyldi Geir styðja sjálfstæðisbaráttu Técka?

Síberíu. Engar myndir hafa enn birst af kossafleinsi á flugvellinum, en þar ku hafa glampað fagurlega á byssustingi. Og á leiðinni til Moskvu voru borðar, er á var letræð: "Leiðin til kommúnismans". Þótti mönnum það að vonum fyndið, því þeir er þarna áttu leið um í þetta sinn eru allir svarnir andstæðingar kommúnismans. Kvöldverðarboð var haldið og skálaræður með Rússagrýlan löngu dauð og vinsemdin blómstrar. Kosygin lýsti sínu dýrðarríki, þar sem ríkti sósíalískt lýðræði, engin kreppa, ekkert atvinnuleysi og víðtæk mannréttindi. Og Geir lýsti sinni sælusveit með sjálfstæði, lýðræði, frelsi, verkalyðshreyfingu og atvinnurekendum í sátt og samlyndi og allir fengu að keppast um hylli almennings, sem væri allsráðandi í land-

ríkja"... (Sovétríkjanna?), en slíkt gæti verið uppspretta "spennu og deilna". Geir: "Við þökkum ríkisstjórn Sovétríkjanna þann skilning sem hún hefur jafnan sýnt okkur við útfærslu lögsögu okkar". Það er vel hægt að gleyma svona smámunum eins og mót mælum Sovétstjórnarinnar er íslenska fiskveiðilögsagan var færð út. Og áfram var haldið að hræsna og skála. Geir minnst árangurs Októberbyltingarinnar og hetjulegrar baráttu alþýðunnar. Þá lagði hann mikla áherslu á góða sambúð við Sovétríkin og skálaði loks fyrir velgengni Kosygins.

Fróðlegt er að bera saman skálaræðurnar í Moskvu og skrif Moggans og Vísis um mót-mælaaðgerðir herstöðvaandstæðinga við sovéska sendiráðið 21. ágúst. Sjaldan hefur

BSRB: Tökum þátt í atkvæðagreiðslunni Fellum sáttatillöguna

Framhald af forsiðu ríkisvaldið grípi til gengis-lækkanna, afnáms vísitölu eða annarra kjararánstíllauna, gerir þessa tillögu algjörlega óaðgengilega fyrir okkur. Það er nógu slæmt að það skuli vera lögfest að samningstímabilið sé 2 ár. Við það má ekki bæta að ríkisvaldinu séu heimilaðar allar þær atlögur sem því þóknast að gera að kjörum opinberra starfsmanna fram í júlí 1979 án þess að við fáum neina rönd við reist.

Kjösum öll.

Það er augljóst af yfirlýsingum fjölmargra fulltrúa ríkisvaldsins og nú síðast af tillögu

hinnar "hlutlausu sáttanefndar" lega bindandi til tveggja ára og ekki uppsegjanlegur þó svo að að ríkisvaldið treystir á að kosningabáttakan nái ekki 50%. Vitað er að viss hreyfing er meðal afturhaldsins til að fá fólk til að sitja heima. Ef báttakan nær ekki 50% er sáttatillagan um leið orðin að bindandi samningi fyrir næstu tvö árin hvernig svo sem atkvæðatölur falla.

Við þessi verkfallsréttarlög verður ekki búið við til lengdar. Verkfallsréttinn verður að rýmka og færa út til félaganna

og einfaldur meirihluti á að gilda í öllum kosningum eins og tíðkast hjá félögum ASÍ.

Tilvist þessarar laga leggur hins vegar þær kvaðir á alla sanna baráttumenn innan BSRB, hvar sem þeir í flokki standa, að sameinast nú um að hvetja vinnufélaga sína til að mæta á kjörstað og láta engan sleppa. - Um hug meiri hluta opinberra starfsmanna til sáttatillögunnar þarf enginn að efast svo ef það næst 50% kjörsókn verður tillagan kolfeld.

Rvk. 24. 9. 77.

Stéttabaráttan

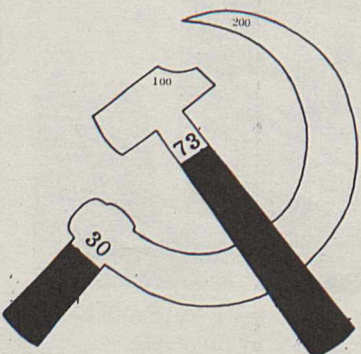
Nú er septembermánuði að ljúka, lausasalan hefur gengið vel, en nokkrir umboðsmenn úti á landi eiga enn óuppgert.

Herferðinni lýkur um næstu mánaðarmót, þess vegna verðum við að herða okkur í áskriftasöfnuninni.

Hamarinn mun sýna aukningu lausasölnunnar, frá því sem nú er. Sigðin sýnir nýja áskrif endur blaðsins.

Félagar og aðrir velunnarar blaðsins skulu póstsenda nýjar áskriftir til :

Rauðu Stjórnunnnar, Lindagötu 15. Rvk. Pósthólf 1357. Einnig má hringja í síma 27810 milli klukkan 15 og 18.

Innanmeið Íslendinga

Ísland er það evrópuland sem hefur flesta sjúklinga vegna innanmeina eins og hjarta, æðakölkunar og kransæðastíflu. Við vitum að orsakir eru fyrir öllum hlutum og vil ég álíta að mataræði okkar valdi þar miklu um. Fínmalad hveiti og sykur eru mikið brúkuð enda er hollari fæða eins og gróft hveiti tollað meira en hið fínmalada og óholla hveiti. Hægur vandi er að bæta hollustu þeirrar fæðu sem við leggjum okkur til munns með því einfaldlega að opinberir aðilar tolli óhollustuveruna meira en þá hollu. Þá verður meira keypt og brúkað það sem ódýrara er og um leið hollara.

En hér er Þrándur í Götu þar sem heildsalaklíkan er, sem hugsar um það eitt að

græða og græða meira án tillits til afleiðinganna fyrir neytendur. Heilbrigðisyfirvöld um er vel kunnugt um þessi mál, en þeir embættismenn sem þar starfa eru sofandi eins og víðast hvar annars staðar í ríkiskerfinu. Við vitum að við fáum ekki nýtt grænmeti nema nokkra sumar-mánuði á ári og er þá verðið spennt upp úr öllu valdi því fólk reynir að ná í það sem hollt er. Hægur vandi væri að hafa grænmeti allan ársins hring, næg er hveraorkan til að hita upp gróðurhús. En enn er það sama gamla sagan, fáir menn einoka framleiðsluna og hagsmunir fjöldans eru bornir fyrir borð. Þetta veldur offramleiðslukreppum, því markaðstíminn er stuttur og allir reyna að selja sem mest

á háu verði. Í sumar var miklu magni tómata t.d. keyrt á haugana af þessum sökum. Þetta gerist þrátt fyrir að skoðun á heilsufari 11 ára barna sýni að fjórir af hverjum tíu eru meira eða minna vannaðir í velferðarríkinu okkar. Framleiðsla sem stjórnað af gróðahagsmunum einum saman er skaðvaldurinn. Þegar öllu er á botninn hvolft. Það verður ekki fyrr en framleiðslan fer að þjóna fjöldanum í sósíalísku þjóðfélagi sem við munum leysa þessi vanda mál. Það hafa þær þjóðir sem búa við sósíalisma sýnt okkur fram á þrátt fyrir að t.d. kínverjar hafi ír minni matvælum að spila, þar fá allir kviðfylli af réttari fæðu.